# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 3348**

гр. София, 20.05.2014 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 25.04.2014 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова**
**ЧЛЕНОВЕ: Юлия Раева**
**Николай Ангелов**

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **1158** по описа за **2014** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение на Софийски районен съд (СРС), НО, 105-ти състав от 05.12.2013 г. по НАХД № 19299/2013 г. по описа на СРС, е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-563/27.09.2013 г. на зам. – председател на Комисията за финансов надзор, с което на ЗД [фирма] за нарушение на чл. 271, ал. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ), на основание чл. 319, ал. 1, т. 2 от КЗ е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1 000 (хиляда) лв.

Касаторът излага доводи за неправилност на обжалваното решение като постановено в нарушение на материалния закон. Поддържа, че не е доказано извършването на твърдяното административно нарушение и незаконосъобразно е ангажирана административно-наказателната му отговорност.Сочи, че причината за забавяне на изплащането на обезщетение е ненавременното посочване на банковата сметка, по която да бъде изплатено и неявяване на касата на дружеството. Твърди, че не е спазен срока за съставяне на АУАН и излага съображения за маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Иска отмяната на решението и постановяване на друго, с което да се отмени НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касация, КФН, представлявана от юрк. В. оспорва касационната жалба.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на касационната жалба.
Съдът, след като се запозна със събраните по делото доказателства, съобрази доводите и становищата на страните, намира за установено следното от фактическа и правна страна:
Касационната жалба е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Предвид изложеното същата се явява процесуално допустима.
Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.
Въз основа на събрания доказателствен материал, районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 06.12.2012 г. в КФН, управление „Застрахователен надзор“ е постъпила жалба от К. Н. Т., с която обжалва отказ от ЗД [фирма] за изплащане на застрахователно обезщетение по образувана в дружеството застрахователна претенция № 129626000023/01.02.2012 г. Последната е заведена на основание договор за сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, със застрахователна полица № 02111890268208, сключена на 22.08.2011 г. между „Б. И.“ и К. К. К.. КФН извършило проверка, при която се установило, че на 01.02.2012 г. пред застрахователното дружество е предявена застрахователна претенция за изплащане на застрахователно обезщетение, във връзка с настъпило на 31.01.2012 г. застрахователно събитие – ПТП между автомобила на Т. и автомобила, чиято гражданска отговорност е сключена в ЗД [фирма]. Видно от становище на изпълнителния директор на ЗД [фирма], застрахователят отказва изплащане на претендираното застрахователно обезщетение на 21.11.2012 г., което е извън рамките на тримесечния срок, установен в чл. 271, ал. 1 от КЗ.
За горното нарушение св. Й. съставила Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Р-06-313/01.04.2013 г., в присъствието на свидетелите С. и А.. Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № Р-10-563/27.09.2013 г. на зам. – председател на Комисията за финансов надзор, с което на ЗД [фирма] за нарушение на чл. 271, ал. 2 от Кодекса за застраховането, на основание чл. 319, ал. 1, т. 2 от КЗ е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв.
От правна страна районният съд е констатирал, че АУАН е съставен и НП е издадено от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и 57 от ЗАНН. Установил е, че не са допуснати съществени процесуални нарушения – счел е, че нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено са описани достатъчно ясно и изчерпателно в АУАН, поради което го е намерил обоснован и представляващ годна база за издаване на наказателното постановление.
По съществото на спора, СРС е установил въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че извършеното административно нарушение е формално и съставът му е осъществен с непроизнасянето на застрахователя. Обосновал е извод, че срокът за произнасяне е изтекъл на 02.05.2012 г. и съставът на административното нарушение е осъществен на 03.05.2012 г.
Решението на районния съд е правилно.
Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен извода на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление.
Съгласно чл. 271, ал. 1 от Кодекса за застраховането срокът за окончателно

произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да бъде по-дълъг от три месеца от нейното предявяване пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции, като съгласно ал. 2 в срока по ал. 1 лицето, пред което е предявена претенцията, трябва да определи и изплати размера на обезщетението, или даде мотивирано становище по предявените претенции, когато отказва плащане или когато основанието и размерът на вредите не са били напълно установени. Следователно, в чл. 271, ал. 1 от КЗ е предвиден максимален срок за окончателното уреждане на предявена пред застрахователното дружество претенция, който не може да надхвърля три месеца от нейното завеждане. Независимо от действията, които са били предприети било от застрахователното дружество, било от други държавни органи, преди да са изтекли три месеца от завеждане на претенцията, застрахователят, пред който същата е била предявена следва да определи и изплати размера на обезщетението или да даде мотивирано становище, когато отказва плащане или когато размерът и основанието на вредите не са били установени. Видно от събраните доказателства по делото, правилно районният съд е установил, че ЗД [фирма] се е произнесъл с мотивиран отказ да изплати застрахователно обезщетение с писмо от 21.11.2012 г., което е със закъснение от повече от 6 месеца след изтичане на законоустановения тримесечен срок. От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява, че от страна на лицето е било подадено искане за оценка по застраховка „Гражданска отговорност”, заведено като щета № 129626000023/01.02.2012 г.

Съдът намира, за неоснователни доводите, че не е спазен срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, тъй като 3-месечният срок за съставяне на АУАН започва да тече от откриване на нарушителя, което не е станало с подаване на жалбата от потребителя, която е постъпила в КФН на 06.12.2012 г., а едва след изясняване на фактическата обстановка на базата на представените от ЗД [фирма] документи, което е станало с входящо писмо № 91-02-1576/18.02.2013 г.

Неоснователен е доводът също така, че застрахователят е наказан по квалифициран състав за повторност. В НП като основание за налагане на имуществената санкция е посочена разпоредбата на чл. 319, ал. 1, т. 2 от КЗ, а не чл. 319, ал. 2 от КЗ, която регламентира по-висок размер на наказанието при повторно нарушение.

Не са налице и предпоставките за квалифициране на случая като маловажен по чл. 28 от ЗАНН. Произнасянето на застрахователя е с повече от шест месеца закъснение, поради което съдът не счита, че деянието се отличава с ниска степен на обществена опасност.

Мотивиран така, съдът намира оспореното решение на СРС за законосъобразно, поради което не са налице основания за отмяната му и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, XII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.12.2013 г. на Софийски районен съд, НО, 105-ти състав по НАХД № 19299/2013 г. по описа на СРС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.